

έρ]ωση τῶν δικαιομάτων ποὺ ἔχει στὸ ἀμπέλι ποὺ τοῦ ὁ ποτὲ δεῖος
 του Ἀντώνι(ος) | [Σ]ουμμαρίπας ἀπὸ ζωῆς τοῦ ἔφησεν ὀνομαζόμενο τοῦ
 Κάρμπου ὡς φανερώνου | τὰ γράμματάν του, ὑποσχόμενος ὁ ἄνωθεν
 ἀφ(έντης) Τζαμπατῆς νὰ πληρώσῃ ὅ,τι | ἤθελεν ξοδιάσει περὶ τῆς αὐτῆς
 ὑπόδεσης ἀνεμφίβολα καὶ σὲ ὅ,τι ἤθε | λεν ἀποφασιστῇ στερχτ(ὸς) τὸ
 βεβαιώνει ἰδιοχείρως του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.
 Τζαμπατῆς Σουμμαρίπας φραντζέσκου βεβαιῶνω τό παρόν.
 Παντελεος Σουμμαρριπάς Κηνος Νοταρῆος Ἐγραψα.

46

(στην ἴδια σελίδα, κάτω ἀπὸ το 45)

Συνυποσχετικό

1742, 18 Ιανουαρίου

Ἔτος 1742, Γενουαρίου 18, στὸ Νέο.

[...] καὶ νὰ ἀπόδανεν ὁ ποτὲ Δημήτρης Τζιριγώτης ἄκληρος καὶ τώρῃ
 ἰή| ἀδελφήν του Ἑλία νὰ ζητᾶ νὰ λάβῃ τὸ ἔχος τοῦ ἀπὸ τὴν συμβίαν του
 ὀνομαζόμενη Ἀρχόντισσα ὡς διὰ νὰ ξεπαστρέψου | [αὐ]τὴν τὴ διαφορὰ
 μὲ ἥσυχο τρόπο καὶ νὰ λείψουσιν ἀπὲ σύνχισες καὶ ἔξοδα ἐσυμφώνησαν
 | οἱ ἄνωθεν δύο κουνιάδες νὰ εἰρηνέψου Θεοῦ θέλοντος ὡς διὰ τοῦτο
 σήμερον μὲ τὸ παρόν | [κ]οπρομέσσο ἀποκαταστήνου, παρακαλετοὺς
 ἄλμπιτρος καὶ αἴρεται κριταὶ καὶ ὁ μὲν | ἐκ τὸ μέρος της ἡ Ἑλία βάνει
 τὸν ἀφ(έντη) Νικόλαο Μιχαλίτση ποτὲ Θωμᾶ καὶ ἐκ τὸ | ἄλλο μέρος
 ἡ κ(υρία) Ἀρχόντισσα βάνει τὸν εὐγιενῇ ἀφ(έντη) Τζώρτζη Σουμμαρί-
 πα ποτὲ Γιορμανοῦ, | τ(ῶν) ὁποίων ἀφιερώνου πληρέστατην ἐξουσίαν
 περὶ τῆς διαφορᾶς τος νὰ γροικήσουν | ὅ,τι ἐκ στόματι θέλει τῶν εἶπουν
 καὶ ὅ,τι ἐνγράφ(ως) θέλει τῶν ἀποδείξου καὶ ὅ,τι εἶχαν γνωρίσου | καὶ
 ἀποφασίσου ἡ ἀφ(εντία) τ(ος) ὑπόσχονται καὶ οἱ δύο ὀνοματιζόμενες
 κουνιάδες νὰ τὸ κρα | τήξου κληρονομικῶς σταθερὸ καὶ ἵναπελάμπιλε
 διὰ πάντα μὲ βεβαίωση τῆς ὑπογραφῆς τ(ος) εἰς ἀσφάλεια.

47

Συνυποσχετικό

1742, 28 Ιανουαρίου

Ἔτος Κυρίου, 1742 Γενουαρίου 28.

Ζητώντας ἡ Ἑλία γυνὴ Μιχιελῇ Λύκαρη τὸ ἔχος τοῦ ἀδελφοῦ της ἀπὸ
 τὴν κουνιάδα | ντης ἡγου τὴν χήρα ποτὲ Δημήτρη Τζιριγώτη ὀνόματι
 Ἀρχόντισσα ἀφοῦ καὶ ὁ αὐτὸς | ἀδελφός της ἀποβίωσεν ἄκληρος. Ὅθεν,

διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ ταραχὲς καὶ ἔξοδα | ἐσυμφώνησαν οἱ δύο κουνι-
άδες καὶ θέλουν νὰ εἰρηνέψουν, διὰ τοῦτο σήμερι ἀποκατα | στήνουν
ἄλπιτρος παρακαλετοὺς καὶ ο μὲν ἡ Ἑλία βάνει διὰ μέρος της τὸν
ἀφ(έντη) Νικόλαο Μηχαλίτση ποτὲ Θωμᾶ καὶ ο μὲν ἡ Ἀρχόντισσα βάνει
διὰ μέρος της τὸν | ἀφέντη Τζώρτζη Σουμμαρίπα ποτὲ Γιορμανοῦ, τῶν
ὁποίων ἀφιερώνου πᾶν ἐλεύ[θερην] | ἐξουσίαν νὰ γροικήσου ὅ,τι ἐκ στό-
ματος θέλει τῶν ἐλαλήσουν καὶ ἐνγράφ(ως) ὅ,τι τῶν ἀ[ποδείξου] | καὶ
ὅ,τι ἡ ἀφεντιάν τος θέλει γνωρίσου καὶ ἀποφασίσου περὶ τὶς διαφορὲς
τῶν ἰστέργου | καὶ ὑπόσχονται [νὰ] | τὸ κρατήξου [[στερχτὸ]] καὶ στερεὸ
καὶ ἀμετάλλαχτο διὰ πάντα κληρονομικῶς τόσον [...] | με τὸ παρὸ κο-
προμέσσο προσωπικιὲς σ'ἐμὲν τὸν γράφοντα νοτάριο καὶ τὸ στερ | εῶνου
μὲ τὴν ὑπογραφή τος εἰς ἀσφάλειαν παντοτινὴ καὶ τὰ ἐξῆς.

–αρχόντισσα χίρα ποτέ διμίτρι Τζιριγότη βεβεόνω τό παρόν διὰ χιρός
ἐμοῦ χρουσί σουμμαρίπα | ποτέ νηκολετου.

–Ελία σίνβια μιχαιλι λίκαραι στέργι κ(αι) βαιβαιόνι τό παρό δια χιρός |
ἐμαί Μιχαιλι μάβρομάτι.

Παντελεος σοῦμμαρηπας Νοταρι(ο)ς Κιν(ός) Ἑγγραφα.

48

(στην ἴδια σελίδα, κάτω ἀπὸ το 47)

Κληρονομία ἀκληρου ἀδελφού

1742, 2 Απριλίου

Ἔτος Κυρίου 1742, Ἀπριλίου 2, S.N.

Μείνοντας εὐχαριστημένη ἡ Ἑλία συμβία Μιχιελῆ Λύκαρη πρὸς τὴν
κουνιάδαν της | τὴν χίρα ποτὲ Δημήτρη Τζιριγότη ὀνόματι Ἀρχόντισσα
περὶ τὸ ἔχος καὶ κληρονομίαν | ποὺ τῆς ἐζητᾶ ἀφοῦ καὶ ὁ αὐτὸς
Δημήτρι(ος) ὁ ἀδελφὸς της ἐποβίωσεν ἄκληρος καὶ | δικαίου τρό-
που ἔμελλεν νὰ τὸν ἐκληρονομήσῃ, ἔλαβεν σήμερο τὰ ὅ,τι ἐκράτει ἡ |
ἄνωθέν της κουνιάδα ἡ Ἀρχόντισσα μὲ εἰρηνικὸ τρόπο, διὰ τοῦτο πρά-
ξουσιν τὸ | συμφωνηστικὸ παρὸ σούλφι καὶ στερεώνου γνώμη ἀσφαλῆ
φανερώνοντας καὶ θέλοντας | δεληματικὲς τῶρι καὶ διὰ πάντα νὰ μείνου
ἀκαταζήτητες στὸ ἀναμεσόν τος ἡ [μία] | ὑπὲρ τῆς ἑτέρας κληρονομικῶς
ξεδιαλύοντας π(ὼς) δὲν ἔχει νὰ ζητήσῃ οὔτε νὰ λάβῃ | ἡ μία ἀπὸ τὴν
ἄλλη οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγο. Ὅθεν μὲ μίαν γνώμη προσωπικὲς | μὲ ἥσυχον
τρόπο καὶ ἀγαπημένο δυναμῶνου μετὰ τὴν ὑπογραφή τος τὸ παρὸ σ'
ὅ,τι δηλοῖ μὲ τὲς περιστάσεις του καὶ μὲ πιστοὺς μάρτυρες παρρησία
ἐμὲ τοῦ γράφοτος νοταρίου | διὰ νὰ μείνῃ στερεὸ καὶ ἀμφίβολο σ'κάθε
καιρὸ καὶ κρίση καὶ τὰ ἐξ[ῆς].